

ĒVALDS ABAKOKS

Dzimis: 1926. gada 6. oktobrī Valkas apriņķa Bejā

Mācības: Valmieras un Rīgas Kurlmēmo skolā

LNB biedrs no 1946. gada

Darbs: Alūksnes MRD, pēc tam dažādos Rīgas uzņēmumos

Sabiedriskā darbība: Alūksnes nodaļas un Rīgas nodaļas Kurzemes grupas priekšsēdētājs, revidents, kultūras nama «Rītausma» aktīvists, pašdarbnieks, Centrālās valdes loceklis, LNS un LNB kongresu delegāts

LNS Goda biedrs kopš 1985. gada

«Mūsu paaudze izdarījusi daudz labu darbu...»

Ēvalds Abakoks dzimis zemnieku ģimenē, kur auga trīs bērni — brāļi. Trīs gadu vecumā pēc slimībām Ēvalds zaudēja dzirdi. Bērniņu pavadīja Alūksnes novadā. Septiņos gados viņš jau ganīja govīs.

Līdz desmit gadu vecumam Ēvalds nebija vēl uzsācis mācības, neviens ģimenē nezināja, kur kurlmēmiem bērniem būtu skološanās iespējas. Tad kaimiņiene nokļuva slimnīcā, kur blakusgultā gulēja Valmieras Kurlmēmo skolas skolniece, un atgriezās

mājās ar Valmieras skolas adresi.

Zinību krāšana

1937. gadā Ēvalds kļuva šīs skolas audzēknis. Diemžēl 1944. gadā ģimene devās bēgļu gaitās. Karš dzimtās mājas nopostīja, jo 1 km attālumā no mājām bija frontes līnija. Patvērumu ģimene guva kaimiņmājā. Ēvalds beidza 5. klasi, likās, ar to mācības beidzās — kara posta sekas nedeva iespēju tālāk izglītoties, bija jāatjauno mājas, sadzīve. Ēvalds atceras:

«Tomēr 19 gadu vecumā iestājos Rīgas Kurlmēmo skolā. Tur tālāk mācījās arī citi valmierieši — mani draugi. Atceros, mums bija stingra skolotāja Balkeviča. 1946. gadā šo skolu beidzu. Tā kā mana ģimene bija palikusi bez mantības, tad skola man uzdāvināja svētku uzvalku. Izlaidumā skolotāja Marija Strausmane klusi pasauca mani malā un atdeva atpakaļ man Latvijas laika pasi. Kad stājos Rīgas skolā ar šo dokumentu, varēja būt lielas nepatīkšanas, jo bija mainījusies vara. Direktors Pārūpe pasi lika uzskatīt par pazaudētu, man piešķīra pagaidu balto dokumentu. Mani varēja uzskatīt par mežabrāli.»

Bija jāsāk strādāt

Divus gadus Ēvalds strādāja mājās. Palīdzēja tēvam atjaunot saimniecību. Bet tajā laikā laukos notika kolhozu dibināšana, cilvēki bija apjukuši un izmisuši, tāpēc viņš nolēma apmesties uz dzīvi Alūksnē. Tur iestājās Kurlmēmo biedrībā, strādāja kombinātā par kurpnieku. Drīz vien Alūksnē nodibinājās sava nedzirdīgo nodaļa (biedrība). Tur sākās pats interesantākais — bija kopā daudz jaunu cilvēku ar idejām un vēlēšanos kaut ko darīt.

Alūksnes gados Ēvalds kādu laiku bija arī priekšsēdētājs nodaļā, tad revidents. Apmeklēja un arī pats organizēja kultūras un sporta pasākumus. Izglītojās LNB semināru nodarbībās, lai pats varētu būt lektors.

Alūksnes MRD strādājot, šad tad bija pat tulks direktoram Krūmiņam. Mācījās arī grāmatsējēju kursus Rīgā.

Sabiedrības labā

Kad dzīves apstākļu dēļ pārcēlās uz Rīgu, kļuva par aktīvistu kultūras namā «Rītausma», bija politpulciņa vecākais, laikraksta «Kopsolī» ārštata korespondents, atbildīgais par ekskursijām uz Ļeņingradu, Tartu, Ventspili... Ziemā organizēja slēpošanas braucienus, vasarā — velomaršrutus.

Ēvalds aktīvi iesaistījās arī pašdarbībā — sāukumā J.Poršas vadītajā drāmas pulciņā, pēc tam Latvijas nedzirdīgo aģitbrigādē. Spēlēja dažādas lomas iestudējumos teātrī gan pie režisores E. Elksnes, gan Dz. Kukšas. Viņai mācīja arī zīmju valodu.

Vairākus gadus Rīgas nodaļā, pēc tam arī LNB CV veica revidenta pienākumus. Pārbaudīja dokumentāciju Valmierā, Rēzeknē, Ventspilī, Liepājā, arī Rīgas MRK. Par revidentu Ēvalds Abakoks nostrādāja 30 gadus.

Gandrīz četrdesmit gadus vadīja Rīgas biedrības Kurzemes grupu. Tolaik biedri viņu pat iesauca par Bolderājas gubernatoru. Tad Ēvalds Abakoks bija arī vairāku LNB un LNS kongresu delegāts.

1985. gadā Ēvaldam Abakokam par šo nozīmīgo sabiedrisko devumu piešķīra LNS Goda biedra nosaukumu.

Dienu pēc dienas

Vairākus gadus apvienībā «Rīgas apavi» strādāja par kurpnieku. *«Jutos tur kā saimnieks, jo atslēgas un viss pārējais bija manā rīcībā. Bet tēva slimības dēļ vajadzēja mainīt darbu.»* 18 gadus Ēvalds nostrādāja Skolas un bērnu mēbeļu ražošanas kombinātā. Tur īsā laikā apguva galdnieka profesiju.

Ar sievu Annu 2007. gadā nosvinētas zelta kāzas.

Meitas Līga un Dzintra jau radījušas nākamo paaudzi — aug mazbērni: Viola, Albīna, Jorens un Loreta. **D.D.**

«Mūsu paaudze ir izdarījusi daudz labu darbu. Lai nākamā — jaunā paaudze seko mums ar tādiem pašiem raženiem darbiem, tad nedzirdīgo sabiedrība un mūsu organizācija vēl vairāk nostiprināsies un spēs palīdzēt saviem biedriem, kad tas būs nepieciešams.»

